

NÁRODNÍ NOVINY

NAŠIM V EXILU

[Ludnoce 1975]

VOŁKSZEITUNG DER TSCHECHOSLOWAKEN IM EXIL

Vydávateľ a odpovädny redaktor: Karel Marek, D-7140 Ludwigsburg, Hoferstraße 37 · Tel. (0 71 41) 2 97 97 · Předplatné jest do-
brovölné příspěvek · tisk. fond · Volksbank Ludwigsburg, Konto-Nr. 483 116 009 · Postscheckamt Stuttgart, Konto-Nr. 669 83-708.

Vánoční pozdrav

S PŘÁNÍM POKOJNÝCH
SVÁTKŮ A VE ZDRAVÍ
STASTNÝ VSTUP DO
NOVÉHO ROKU.

Vera effigies Miraculosi Jesuli Pragensis ad originale
apposita et benedicta.

PRAŽSKÉ JEZULÁTKO NALEZÁ SE V CHRÁMU
PANNY MARIE VÍTEZNE v Praze-III.

Roku 1628 darovala jej princezna Polyxena
Lobkovicová kostelu mnichů karmelitánských.
Oba poslední pražští arcibiskupové, kardi-
nátové Kašpar a Beran byli jeho věrní ob-
divovatelé.

Jaroslav Vrchlický.

V Á N O C E

Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká;
dnes všechny struny v srdci znějí,
neb mladost se jich dotýká.

Jak strom jen pohne haluzemi,
hned střásá ledové křišťály,
rampouchy se střež visí k zemi
jak varhan velké píšťaly.

Zem jak by liliemi zkvétala,
kam sní pad, tam se zachytil;
Bůh úsměv v tvářích, v oknech světla
a v nebi hvězdy rozsvítil.

A staré písně v duši znějí
a s nimi jdou sny jesliček
kol hlavy mé, jak ve závějí
hlas traticích se rolniček.

Můj duch zas tone v blaha moři,
vzdech srdcem táhne hluboce,
a zvony znějí, světla hoří -
Ó vánoce! Ó vánoce!

Josef Čapek:

S T Ě D R Ý D E N

Dnes, dceruško má, o tom sním,
že bys ještě byla malá
a já byl doma mezi vámi,
tam doma u tebe a mámy;
světélka lásky na stromečku vánočním
by tisícrou září vzplála
a světla svobody zas hvězdami
- ach, jak spěšný a těžký je život!

Ze sbírky " Básně z koncentračního
tábora."

P R O S I N E C

Jak je to dávno: bílé střechy,
pod prsty zlato na ořechy,
maminka sladké mandle krájí
a děti ani nedutají.

Tajemství patrně je tlačí,
stromek je svázán na pavlači.
Pak náhle jako o sklo mince
zazvoní zvonek. Tšší, tišší
je smutek při vzpomínce.

Čas letí prudce: Třesni číši.

" Jaro sbohem " 1937.

Karel Jaromír Erben:

Hoj, ty Štědrý večere,
ty tajemný svátku,
cože komu dobrého
neseš na památku?

Hospodáři štědrovku,
kravám po výslužce;
kohoutovi česneku,
hrachu jeho družce.

Ovocnému stromoví
od večere kosti,
a zlatoušky na stěnu
tomu, kdo se postí.

Úryvek z básně
"Štědrý den " se
sbírky KYTICE.

Jaroslav Seifert:

V Á N O C N Í P Í S E N

Jak ptáci zimomřiví
v tom teskném příběhu,
ti které neuživí
trpít hvězdíc na sněhu,

jsme sešli se zas snící
nad lžičkou olova:
kéž by nám mohlo říci
naš osud doslova,

když už se řítí v spěchu
ten tajuplný děj.
Svíčko na ořechu,
hoř nám pomalej!

Ať zvučí troby hlasné
a zpěvy andělů,
než přijde smrt a zhasne
naš dech v svém pocelu!

A těm u sukni matek
dej úsměv do oček,
klín plný cukrátek
a hodně vánoček!

Ze sbírky
" Přilba hlíny".

Albís a Vilém Mrštíkovi:

ŠTĚDRÝ DEN.

Ze zčernalých komínů k pmenkovému nebi řídkým vzduchem přilehuje plavý kouř. Není střechy dnes která by nedýmila, není chaty, které by z boku nevlál chochol oddychujícího komínu. Pod křídlicí i teplými došky - všude milo, všude plno kuchtění, praská oheň, zvoní hmoždíř, kořením a dýmem voní celá dědina.

Prázdné, tichoucké je to návší - - a přece jak veselé, vyzářené, šťastné radostnou tuchou svatého dne! K polednímu, když severák ztichnul a páry od země volně vznésti se mohly k čistému nebi - - zkalil se obzor, za mraky schovalo se slunce - - a s nebe, jak boží by to byla vůle, aby do bíla si lehlo nebes dětátko - - snesla se krásná běl čistého sněhu. - Sypal se hojně shůry andělský ten prach - - a za hodinu hříšnou Habrůvku v nebeské té době nevinnosti nikdo by byl ani nepoznal. - - Jak se dovedla udělat běloučká! - - Teprve k večeru přestalo sněžit a dědinou zavládlo přísné ticho očekávání.

U Stéskalů povečeřeli krupičnou kaši porosenou medem, dojedli kávu s koláči, hospodář na stůl postavil láhev habruského vína - hospodyně čeládku podělovala suchými švestkami, ořechy a panenskými jablky. Chůva s děvečkou v koutku na hlíněné míse tavily olovo, a ukázalo se, že mladoučká ještě, leda škole odrostlá chůva vdá se dřív než ospalá, u muziky všemi postrkovaná dívka. Když jablíčka nakrojily, hadajíce na zdraví a na smrt, zahádala si i hospodyně. Byla spokojena. Sebrala ručkama na peřince rozkládající dítě a odešla s hospodářem na besedu do výměnku k rodičům.

Veseloji bylo u Jurčáků v chaloupce. Měli k večeri hubnou máčku s knedlíky. Jurčák zapálil si po večeri dýmku a s úsměvem přihlížel od kamen ke stolu, kde pět svých dětí podělovala matka řchtavými ořechy a suchými křížalkami. - - Ještě jí několik ořechů zbylo; ty zkróupne sama až umyje nádobí.

Vtom se děti vzbouřily a ihned zase ztišily.

Rány.

" V zámku střílejo! "

Alc nebyla to střelba. - Anyša poznala to hned.

" To pastěř hrochá - neslyšíš? " pravila a zvedla prst. A jak včely do česna vyhrnuly se děti z chaloupky a naslouchaly.

Jásavě, ztišenou dědinou do jasné noci odkudsi z hlubiny návší krásně se rozléhalo pastýřovo troubení. V oknech míhaly se živé

P R A H A O D J A R A 10

Z I M Y .

KDYBY BYLI PRAŽANÉ NEPILI VINO

Z podloubí naproti orloji vede vchod přímo do vinárny U Bindrů. Je to ta vinárna, kde šenkovali svůj opojný nápoj z olšanských vinic Jan Človíček a jeho Kateřina, jimž patří náhrobek blízko chrámových dveří v Týně.

A nechť se abstinenti nezlobí, ale bez toho vína by ani nebylo staroměstské radnice, aspoň ne v té době, kdy vznikla. Historie to říká naprosto jasně: Jan Lucemburský, král český, povolil majestátem, aby si pražané zřídili radnici z vinného ungeltu - tedy z daně z vína. Daň byla tam výnosnější, čím více vína vypili, a kdy bude radnice, záleželo jen na tom, jak rychle je vypijí. Zdá se, že ani v prvním, ani v druhém případě nelze starým Pražanům vytýkat nějakou ledabylost nebo loudavost, neboť ještě v témže roce koupili pro radnici dům kramáře Kříže a ještě před koncem století dostavěli velkolepou radniční věž. Nebyly pochyby, že k tomu bylo třeba mnoho peněz z vinné daně. I když bylo vináren v městě tehdy jistě víc, přece se jim asi nejlépe hledělo do číší U modré hvězdy - jak se tehdy vinárně U Bindrů říkalo - jednak proto, že se tam šenkovalo víno už někdy ve dvanáctém století, jednak proto, že od Modré hvězdy hleděli přímo na radnici, což dodávalo jejich vinnému konání jisté pocit mravního zadostučinění.

V hlavní místnosti u Bindů je dosud románská klenba i s omítnutým sloupem, ale to právě románské stavení je o několik metrů níže. Úzké strmé schody vedou do podzemí, kde dnes mají rezervní sklepy. Tam bývalo kdysi v románských dobách přízemí.

PO SCHODECH DO DVANÁCTÉHO STOLETÍ.

Tato výsada je dána jenom Starému Městu. Strahov se

stíny, vrzla dvířka chaloupek, bosé děti vystupují na zapraží a kdekomu v uši zvoní známá píseň vánoční: "Pastýři! K Betlému pospěšte, Bohu se klanějte, spěchejte!" - - Brzy však ztláhnou dveře chaloupek, děti s dupotem vracejí se do světnic a na bílém navší se svými synky zbývá už jen pastýř sám, výstřelý karabáč. s radostnou písní pastýřské trubky vítaje narození Ježíše Krista. Jako by všudepřítomný byl, hned na dolním a hned zas na horním konci dědiny vznesla se jeho píseň, strhnul se ohlušující rachot karabáče - - a snad křídla v tu chvíli měl, jeho hlaholením a hlasitými rozlehy karabáče provanuta byla celá Habrůvka.

A nad vesničkou klene se nádhorné bledé nebe, osvícené ztrnulou tváří měsíce, vytočkované zlatými hřeby hvězd. V hravé jejich motanici vleče se mléčná dráha jak květnatou loukou přetažená linie bělavého plátna. Lampičky hoří a hasnou, vzplanou a zase zhasínají, tu se některá schová v kudrnatou vlnku bílého obláčku - a zas pluje, pluje v modré prostory, jasně, svatě plane v nedozírnou světa dál - -. Teď jedna z nich jako by se utrhla - zvolna, zticha - lehounkou křivkou, jak zlaté ptáče snáší se k zemi - - Šťastně vzdychá bělostná země v tichu jiskřivých hvězd, čisto a jasno je v duších všech věrných, svato a vlídně v srdcích všech za jednou se nesoucí zvěstí, jejíž písmo udá se být vdechnuto i do nebe: "narodil se Kristus Pán - veselme se!"

A ještě tak sladce zvučí tichou nocí radostná křídlovka - - Dědinka dýchá za horami skrytá v soukromném svém zákoutí, žlutými světýlky hrají okénka, osněžené chaty jak stádo bílých oveček tulí se k sobě v miloucké přítulnosti rodinné důvěry - - Krásná, svatá nocí vánoční!

I sebetěžší hřích malomocně zalézá před velikým mírem svaté tvé duše a není tvora, v jehož nitru i za nejčernější tmy nesvitla by aspoň jedna bílá hvězdička - -

Dozněly slavnostní rány - dozpívala pastýřova trubka svoji koledu.

Pohasly světlušky oken - -

Pokoj lidem dobré vůle! - -

Habrůvku už dávno kolébal v svých loktech bílý, světlý sen - - -

Dědinka spí.

Většina moderních filosofií nejsou vůbec filosofie, ale filosofické pochybnosti, to znamená, pochybnosti, zdali nějaká filosofie je vůbec možná.

G. K. Chesterton
NOVÝ ŽIVOT

dostanete mezi románské zdi, aniž musíte jít po schodech dolů. Ale zde, kolem Staroměstského náměstí, kde dříve býval - - a vlastně je dosud - střed města, je situace jiná. První kamenné domy zde asi začali stavět kupci a potom bohatí měšťané. Stavělo se většinou bez sklepnů a obyčejně jen o jednom poschodí. V přízemí býval krám, buď vůbec bez oken nebo s malými linkými okénky, ve zdech jsou dodnes vidět vyklenky na cennější zboží. Pro románskou stavbu je typické řádkové zdivo, které dostalo jméno podle kamenných kvádrů položených v neomítnuté zdi v řadách nad sebou, a klenutý strop, tmeleň maltou, která se skoro podobá našemu betonu. Stavěl se tak, že bednění se pokrylo silnou vrstvou této malty, do ní byly nasázeny kameny, zalité zase maltou, a když byl strop hotov, nedali si často ani tolik práce, aby ho očistili. Proto má člověk v takových místnostech často dojem, jako by z nich právě odešli betonáři. Je to však dílo, staré kolem osmi set let, nebo románsky se u nás stavělo zhruba od roku 1100 do roku 1230, když znače poslední stavbu, provedenou v románském slohu.

Stejně zajímá ve je, jak tato románská přízemí zarostla do země. Čím více totiž město vzrůstalo, tím více potřebovalo různého zboží: houky, dřeva a podobně. A protože už tehdy začínali mechanisovat, rostly na vltavských březích mlýny a pily, a aby měly dost vody na svá mlýnská kola, stavěli pro ně přes Vltavu jezy, které měly zvednout hladinu. To nebyl problém. Horší bylo, že zvednutá hladina při trochu větší vodě zaplavovala nízko položené město; aby se staroměstí zbavili zátop, začali ulice i náměstí zavážet. Zaváželi, zaváželi, a někdy ve třináctém a čtrnáctém století se z přízemí staly pod zavážkou sklapy a z prvního poschodí přízemí. Mezi tím se doba změnila, přišla nová móda, gotiko, a lidé, kteří si chtěli nahradit, co pod návozem ztratili, budovali

R A D A S V O B O D N Ě H O Č E S K O -
S L O V Ě N S K A N A E X I L O V Ě
K O N F E R E N C I V E Š T R A S B U R -
K U .

Parlamentní shromáždění Evropské rady ve Strasburku bylo příležitostí k svolání exilové konference do téhož města ve dnech 3. až 5. října. Konference se zúčastnily delegace exilových organizací: Arménie, Bulharska, Československa, Estonska, Jugoslaviie, Litvy, Maďarska, Polska, Rumunska a Ruska z Anglie, Belgie, Francie, Německa, Rakouska a Švýcarska. Československá delegace, jedna z nejpočetnějších, měla 20 členů. Radu svobodného Československa zastupoval Dr. Karel Hrubý ze Švýcarska.

Konference se zabývala důsledky helsinské konference pro Východní Evropu. Byla vyslovena naděje, že vzdor jejímu "mnichovskému" charakteru obsahuje formulace, jež bude možno konfrontovat s praxí v zemích s komunistickou vládou, které deklaraci podepsaly. Exilová konference se také zabývala situací ruské opozice, nebezpečím "titoizace" Západní Evropy a situací v Jugoslávii a Rumunsku "po Titovi." Zasedání sledovala řada západních novinářů a zástupců vysílacích stanic, čímž se dostalo konferenci obsáhlé publicity. Předseda Komise pro evropské nečlenské země Evropské rady, švýcarský poslanec a universitní profesor Wilther Hoffer, učinil projev, ve kterém uvedl, že Komise bude sledovat uplatňování "třetího košíku" helsinského ujednání ve státech sovětského bloku. Přečten byl dopis A. Solženicyna, ve kterém autor se staví plně za práva narodů Východní Evropy.

Deklarace vydaná při ukončení konference mimo jiné praví, že "Konference v Helsinkách nespĺňuje základní požadavky evropských narodů, která žádají, aby détente a mír byly založeny na svobodě, spravedlnosti a blahobytu všech... Není trvalého míru, který je založen na rovnováze sil a nerovnováze lidských práv dvou částí stejného kontinentu."

Rovněž bylo rozhodnuto vytvořit koordinační sbor ze zástupců zúčastněných narodů a "úkolom koordinovat společný boj proti totarismu."

.....

Společný výbor československých organizací ve Washingtoně uspořádal 26. října vzpomínkovou slavnost u příležitosti 57. výročí Československé Republiky, při níž bylo rovněž vzpomenuo prohlášení presidenta Wilsona o právu na sebeurčení narodů.

Bylo to poprvé, co se manifestace toho druhu v hlavním městě Spojených Států konala. Za účasti tisku a oficiálních osobností promluvili v přeplněném sále senátor Roman L. Hruška a kongresníci Edward I. Koch, Thomas E. Morgan, Edward

buovali na románském goticky. A tak má třeba Týnská škola na náměstí románské sklepy, nad nimi gotické přízemí a nad tím renesanční štítý.

U Bindrů je v dnešním sklepě úplné románské bludiště. Jdeme mezi tisíci lahvemi a říkáte si: Tady, u džbánů, se asi probírala záhuba Vršovců, zde asi měšťané pomlouvali knížete Soběslave II., který ve sporech s velmoži hledal oporu u prostých sedláků, zde se asi hovořilo o napětí, které vzniklo mezi Čechy a prvními Němci, usazenými v Praze, zde se jistě vášnivě diskutovalo o příčínách porážky na Moravském poli. Od založení domu, nebo brzy poté, co se zde nalévalo víno, vypila se neochybně celá jezera tohoto ušlechtilého nápoje.

Zatím co lokál nahoře má všeho všudy pár čtveročnych metrů, jsou dole místnosti se sudy, z nichž některé pojmu i přes pět tisíc vína, šenkovny, lednice i sklepy, jejichž kameny obrostly za století umrtvenými vinnými kvasinkami, takže bílá opuka je obalena jakoby zčernalým mechem. Sklepy se táhnou až pod Melantrichovu ulici, ke Karolinu i daleko pod samé náměstí. Svislými čarami je dole na kamenech označeno, kde končí nahore jeden a začíná druhý dům. Pět metrů pod nynější úrovní náměstí vede dokonce regulérní ulice, nepřilíš široká, zato však s románským masivním podloubím, kus starého města, jak ho v Pomajích zachovala láva z Vesuvu a v Praze člověk, který domy dobrovolně zasypal n věžkou. Zde, od Bindrů, vedl také podzemní vchod do radnice, ale ten je už po léta zazděn.

J. Derwinski a Joseph H. Gaydos. Ve svých projevech řečníci vyzvedli historický význam výročí a senátor Bruska a kongresník Gaydos zdůraznili svůj český resp. slovenský původ. Dr. Ján Papánek, člen předsednictva Rady svobodného Československa, poděkoval hostům jménem československých organizací.

Po skončení projevů představil Andrew Valusek, poradce pro národnostní otázky při Národním výboru demokratické strany, přítomným funkcionářům pořádatelů organizací, Vavro Ryšavého, Adolfa Klimka a Jiřího Horáka, členy předsednictva Rady svobodného Československa, Jaroslava Kašpara-Pátého za washingtonskou sekci Národní rady americké, Matěje Neumanna za washingtonský Sokol, Emila Royce za Československou společnost pro vědy a umění a další.

Po skončení se konala recepce a účastníci vyslechli umělecký program s výňatky z českých oper pod vedením pí Lidy Brodenové.

Téhož dne v poledne reverend Josef Šefl zahájil invokací zasedání kongresu Spojených Států.

ČINNOST NAŠICH V EXILU.

NEMECKÁ SPOLNOVÁ REPUBLIKA.

Československá Y/Y v exilu účastnila se čtyřdenní pracovní schůze NADNÁRODNÍHO SVAZU V BRD. Schůze trvala čtyři dny a účastnily se zástupci exilových organizací: Československa, Estonska, Jugoslavia, Litvy, Lotyšsko, Maďarska, Rumunska a Ukrajiny. Počet československých účastníků byl 9, kteří se účastnili po celé čtyři dny nejen schůze a přednášek ale zasáhli též do diskusí.

-0-

ČESKOSLOVENSKÁ Y/Y konala slavnostní valnou hromadu u příležitosti 25. trvání. Bylo vzpomínáno zemřelých zakládajících členů povstáním. Též bylo vzpomínáno všech zasloužilých pracovníků a byl podán přehled činnosti za uplynulou dobu.

Volba nových členů se bude konat příštího roku.

A U S P R A I I E.

Dne 20. srpna zahájil svou činnost SOKOL.

-0-

Organizace The Czechoslovak-Australian uspořádala v den výročí okupace protestní manifestaci před Sovětským velvyslanectvím od rána 6 hodin do 18 hod. pod heslem MY NEZAPOMĚLI, NEODPUSTILI.

27. září se konal reprezentační ples 18. října Vzpomínkový večer na 28. října 1918.

Připravuje se:

7. prosince Dětská Mikulášská besídka.

31. prosince Sylvestrovská zábava.

20. března 1974 Jozefekův odjezd

K N I H Y K V Á N O C I.

Ivan Sviták.

DEVOČATKO S ČERVENOU MĚSÍ.

Ivan Sviták, narozen 10. října 1925 v Hranicích na Moravě, absolvoval reálné gymnasium, totální nasazení ve slévárně CKD a Karlovu universitu v Praze. Po ideologickém úrazu jako statista čs. filmu. Okupace Československa ho zastihla v Řecku. Byl jako neexistující občan odsouzen existujícím státem k osmi letům žaláře.

DM 6,--.

TOKIO VOLÁ HONOLULU.

Napsal Petr Pašek.

Tématem knížky je skutečná událost z druhé světové války; pře-padení americké vojenské základny v Pearl Harboru. Autor pro-studoval množství autentických pramenů a rekonstruoval tuto ne-uvěřitelnou katastrofu s celou její diplomatickou špiónážní předehrou.

Váz. DM18,--.

Ota Filip.

BLÁZEN VE MĚSTE.

Osudy spisovatele Oty Filipa po roce 1948 jsou typické pro opravdového umělce v komunistickém Československu. Narodil se 1930 v Ostravě, ve čtvrtém roce války přesídlil s rodiči do Prahy. Po maturitě působil ve sportovní redakci Mladé fronty. 1959 vstoupil do komunistické strany, ale byl tak cizím tělesem v jejích řadách, spoutaných dogmaty, že ho soudruzi za nekvalitní básně

S V Y C A R Y.

KLUB, měsíčník katolické misie pro Čechy a Slováky ve Švýcarsku.

Duchovní cvičení povede P. Koláček z Vatikánského rozhlasu. Po nich je rekreace mladých s kulturně náboženským programem až do 4. ledna 1976.

Mikulášská zábava konala se ve Winterhuru. PRO DĚTI - v sobotu 6. prosince v 15. hodin v sále kostela St. Ulrich. Program vyplní žáci české doplňovací školy v Curychu pod vedením jejího ředitele pana Joba. Diskusní večery v Curychu dne 10. listopadu - - příprava na vánoce - s diafilmy.

19. listopadu přednáška a diskuse na téma: HINDUISMUS A BUDHISMUS s barcv. diafilmy.

R A K O U S K O.

Čs. lidové sdružení a čs. katolických spolků v Rakousku.

VALNÁ HROMADA MĚNSINOVÉ RADY se konala v pátek dne 14. 11. 1975.

ČESKÉ MŠE: na Rennwegu - Vídeň I, každou neděli a každý svátek.

MARTINSKÁ zábava Orla Vídeň II. se konala 16. 11. v farním sále Vídeň II.

KATERINSKÁ zábava IV. odboru JSM se konala 23. 11. u p. Ramsdorfera, Vídeň XX.

Z KRONIKY MLÁDEŽE J S M:

Na začátku roku 1975 jsme trávili zimní a k t i v mládeže v rakouském Gnadenwaldu u dp. P. Omasty. Velmi dobře nám vařila paní K. Kameňová.

6. března jsme měli zádušní mši sv. v českém kostele na Rennwegu za sp. P. Karla Pospíšila.

18. - 30. července pořádali salesiáni letní tábor v Darney ve Francii

C O D E L Á M E :

2. listopadu odjezd do Říma na poč. milosti věho roku a dne 9. listopadu návrat.

30. listopadu M Š E N Ā R O D ů ve Vidni I.

V NEDELI dne 23. listopadu 1975 v slavnostním sále "Stephanushausu Vídeň III. přednáší P. Blažej u příležitosti desetiletého zakončení Vat. koncilu na téma:

"Druhý Vatikánský Koncil a jeho poselství".

.....
CLOVEK JE VŠAK DÁLEKO VIC, NEŽ TROCHU HMOTY, KTERÁ JE SAMÁ O SOBE AŽ PRILIS LACINÁ. CLOVEK TEKE MYSLI, CUCCE, POZASTÁVA NEJEN Z TELA, ALE I Z NEKOTÉHO DUCHA. CLOVEK TOUŽÍ PO PRAVDĚ, LÁSCĚ, SPRÁVEDLNOSTI A VERNOSTI. NENILI BOHA, PAV JI CLOVEK CLOVEKU VLKEM!

Dr. J. Valerian, Linz - Austria.

rokem 1960 a 1968 byl dvakrát odsouzen a strávil několik let svého života v komunistických pracovních táborech.

Váz. DM 17,--.

Zdeněk Němeček.

ĎABEL MLUVÍ ŠPANELSKY.

Zdeněk Němeček se narodil 19. 2. 1894 v Josefově a v první světové válce bojoval v našich legiích v Rusku. Z jeho válečných zkušeností vznikla v roce 1920 prvotina "Legionářské povídky". Po ní se Němeček na delší dobu jako prozaik pdmlčel. Sbíral materiál a zkušenosti, poznával lidi a charaktery, prostředí a situace; studoval na nejlepší spisovatelské škole, již je svět a život. V diplomatických službách se dostal do Ruska, Francie, Spojených států, Španělska a Dánska. Nebyl to spisovatel papiravý, v protinacistickém odboji mnohokrát nenasazoval život.

Váz. DM 17,--.

MAMINCE.

Z lidových písní vzbíral

Pavel Eisner.

Po celý život vrátil se k dvěma zdrojům, k češtině a k lidové písni.

Mnohé z těchto písní jsou nám důvěrně známé, neboť zaznívaly nad starou kolébkou v našem rodném kraji. Ukolébavky našich národů proslavily se široko daleko svou hravou bezprostředností a spanilou spjatostí s přírodou. MAMINCE starosti neubývá. Jak dítě dorůstá, provází jej radou, sdílí jeho tajemství, prožívá s ním první zmatky a ranou bolest, prosí a produje za ně.

Váz. DM 18,--.

Rudolf Kefalín.

ČERNÍ BARŮNI.

Podle známé definice je voják kupa hadrů, poháněna buzerací. Příslušníci technického praporu neboli pětépáci byli sice jen poloviční vojáci a poloviční trestanci, ale přesto si nemohli stěžovat na nedostatek péče ze strany nadřízených. Kromě odborného bojového vycviku s krumpáčem a lopatou dostávali ještě zvlášť vydatné porce politického školení. Roman "Černí baróni" zachycuje PTP v posledních měsících před zrušením.

Dne 29. prosince roku 1888 narodil se
Dr. Josef B E R A N,

pražský arcibiskup, kardinál a mučedník moderní doby. Při narození se neudálo nic mimořádného, jak tomu bývá u mnohých světců. Byla těsná zima, sněhu plno, venku nevlídno. Děťátko bylo podobno otci, po matce zdědilo pomněnkově modré oči a matkou postavu. Bylo to dítě lásky, často říkávali, a ta se obrážela v celém životě Josefově. Zdá se, že jeho údělem bylo milovat, a tento úděl mu byl dán do vínku.

VELKÁ MŠE - KINY Křesťanská akademie.

zrušením.

Dějištěm románu je Žižkovo město. Před čtenářem defilují krásné postavy statečných bojovníků. Pán na Zelené Hoře, major Terazky, Bývalý dřevorubec, který řeší obtížné problémy výrokem hodným filosofa: "Co bolo, to bolo. Terazky som majorom."

Váz. DM 18.--.

Možno objednat v redakci tohoto časopisu nebo přímo: "Konfrontation- Bücherei", Zürich.

TISIC LET PRAŽSKÉHO BISKUPSTVÍ

Sborník vydáný k mileniu pražského biskupství obsahuje pět tematických článků. Druhou část knihy tvoří soubor originálních i nejstarších dokumentů, mnohdy poprvé do češtiny přeložených, líčících založení biskupství a pak osudy jednotlivých biskupů.

Lir 3.000.--.

J.K.B.

ZIVOTNI SYMFONIE ANTONINA DVORÁKA. Lir 1.200.--.

Rio Freisner.

KRITIKA TOTALITARISMU.

Fragmenty. I. Sázka o člověka. - Autor, profesor na universitě Pennsylvania v USA, podává zde první díl svých "fragmentů", myšlenek a reflexí nad základy totalitarismu a jeho zevnějšími projevy - marxismus je jen jedním z jeho výrazů. Dílo je rozvrženo na tři části. První chce podat filosofické základy účinné kritiky totalitarismu; jeho myšlenková báze je dána Hegelovým dialektickým systémem, v němž autor spatřuje nejzavilejší teologicko-filosofický útok proti Boží Trojjedinosti, a tím i proti člověku samému.

/ 400 stran, 3.000 lir. /.

Walter A. Trobisch :

DVA STŘEDY VŠAK JEDEN KRUH.

Hovory o lásce a manželství. Přeložil Petr Ovečka. - Knížka / titul je z básň Jana Zahradníčka, Adam a Eva / podává čtyři konference, který měl autor, evangelický misionář, v jednom africkém městě. Křesťanské poselství, které hlásá, nenáází hned své uplanění na osobách, se kterými se setká: na snoubencích Miriam a Tymothym, vykořisťované Fatmé atd. Právě zapojení těchto praktických případů činí knihu tím zajímavější a napínavější.

/ 233 stran, 1.500 lir /.

Bohumil Zlámal:

ANTONIN CYRIL STOJAN, apoštol křesťanské jednoty. - Kromě životopisných údajů olomouckého arcibiskupa A. C. Stojana tu autor zachycuje i ideové základy Stojanovy činnosti a zasazuje je do příslušného dejinného a společenského rámce. / 154 stran, 1.200 lir /.

Knihy možno objednat buď v redakci tohoto časopisu nebo přímo:

VELLEBRAD Via Concordia 1., 00183 ROMA - Italia.

Právě došla smutná zpráva

V Raleigh v Severní Karolíně zemřel v rodině svých příbuzných bývalý, a nyní čestný předseda Rady svobodného Československa Dr. Petr Zenkl.

Z našeho exilu tak odešla jedna z nejmarkantnějších postav demokratického Československa. Svou veřejnou činností zesnulý státník poznačil československý politický život zejména po druhé světové válce.

Nekompromisní demokrat, československý politik, státník a vlastenec Dr. P. Zenkl zůstane příkladem nezištné a obětavé práce v exilu. ČEST JEMU PAMATCE!
/ V příštím čísle se o Dr. P. Zenklovi zmíníme obsírněji. /